

Hørings svar – Rapport om nytt felles fakultet mellom AMEK og DNF

Rapportens hovedkonklusjon – at det etableres et felles fakultet for de to enhetene AMEK og DNF – tilsluttes. Som rapporten peker på har det tidligere vært uttrykt ambisjoner om et mer utstrakt samarbeid mellom fagmiljøene ved de to fakultetene. Dette har i kun begrenset grad vært fulgt opp, og da som regel som følge av initiativ mellom enkeltansatte. All erfaring tilsier at dagens organisering ikke er egnet for tilrettelegging av samarbeid – i enkelte perioder har det snarere virket i motsatt retning, ved at man har hentet inn kompetanse fra andre steder enn sitt søsterfakultet. For det audiovisuelle fagmiljøet ved Høgskolen er det uheldig at man ikke ha klart å fremstå – langt mindre opptre – som en samlet enhet.

Rapporten løfter frem en ambisjon om at et felles fakultet skal være det ledende audiovisuelle miljøet i Norden (s. 20). Dette er en ambisjon det er langt på overtid med å få realisert. Den faglige bredden innen film, tv og spill, og kompetansen innen kunstnerisk utviklingsarbeid og forskning er av et omfang som bør gi tilstrekkelig tyngde. Samtidig gir rapporten en oversikt over konkurrerende miljøer i Norge (s. 14). Flere av disse er sterke nok til å konkurrere om en ledende nasjonal/nordisk posisjon innen undervisning og forskning både på kort sikt og litt lenger sikt. Et samlet fakultet vil kunne stå styrket i en slik konkurranse.

Imidlertid bør det påpekes noen områder der rapporten i beste fall er unyansert. Med tanke på at det i rapportens avsluttende tabell står at rapporten, og da spesielt kapittel 7.1, skal danne utgangspunkt for en felles visjon for et mulig nytt fakultet, er det vesentlig å rette oppmerksomheten mot noen problematiske fremstillinger.

Det fremføres at «Kunstnerisk utviklingsarbeid vil utgjøre en betydelig del av forskningen og bidra til å gi fakultetet en unik identitet» (s. 27). Dette virker naturlig, gitt at det er her tyngdepunktet i fagprofil og utdanningstilbud ligger i dag. Samtidig understrekes det at «Kunstnerisk utviklingsarbeid og vitenskapelig forskning skal ha likeverdige ressurser og støttefunksjoner» (s. 27). Dette er en viktig presisering, og anerkjennelse av den sammensatte kompetansen ved fakultetet. Det virker også å svare til Høgskolens utviklingsavtale med departementet, som fremhever en satsning på «AV-fagenes muligheter i pedagogisk- og kunstnerisk utviklingsarbeid og forskning» (s. 13). Imidlertid knytter rapporten den vitenskapelige forskningen ved fakultetet primært til spillmiljøet i Hamar (s. 27). Dette gjentas i kapittel 7.4 der phd-utdanningen beskrives, og spillskolen fremheves med «sitt allerede etablerte vitenskapelige forskningsmiljø» (s. 29).

Disse beskrivelsene av vitenskapelig forskning ved AMEK er med på å helt utviske forskningen innen film- og tv-vitenskap som fakultetet har hatt – og fremdeles har. Ser man på

forskningsproduksjonen ved AMEK siden etableringen i 2018 er det tydelig at det er innen film- og tv-vitenskap resultatene er klart størst, målt i antall publikasjoner, konferansebidrag og publikasjonspoeng. Til tross for at miljøet har vært relativt beskjedent i antall personer har det ligget helt i front ved Høgskolen når man fordeler antall publikasjonspoeng på antall fagansatte. Forskningen har vært bredt anlagt innen innholdsanalyse og produksjonsforskning, med publikasjoner på norsk og engelsk, rettet mot fagfeller og allmennmarkedet. Lenge var fagmiljøet kjent for sin orientering mot norske forhold. Når det fremheves at «fakultetet bør tilrettelegge for interne møtesteder mellom kunstnerisk utviklingsarbeid og annen forskning» (s. 27) så er det på sin plass å gjøre oppmerksom på at det har film- og tv-vitenskapsmiljøet gjort i 15 år allerede.

Forskningsmiljøet innen film- og tv-vitenskap er i dag betydelig redusert som følge av AMEKs omdisponeringer av stillinger. Like fullt kan miljøet vise til høy aktivitet. Fagmiljøet er for øvrig fremdeles representert i Nasjonalt fagorgan for mediefag, og innehar for tiden vervet som leder for fagorganets publiseringsutvalg. En sammenslåing med filmskolen gjør det naturlig å se for seg en fremtidig styrking av film- og tv-vitenskapen, slik at man kan sammenlikne seg med miljøer som Babelsberg, York og Bristol, for å nevne noen.

Rapporten inneholder også en faktuell feil når det gjelder de akademiske studiene av film og tv. Det står at TV-skolen har nedlagt de akademiske fagene (s. 14). Studiene av audiovisuelle medier (tidligere film- og fjernsynsvitenskap) utgjorde aldri en del av TV-skolen. Disse studiene, og det tilhørende fagmiljøet, sorterte under fakultetet. Det var (daværende) dekan og (nåværende) prodekan for utdanning som fattet beslutning om at studiet ikke lenger skulle ta opp studenter. En formell nedleggelse av studiet er så vidt vites ikke vedtatt av høgskolestyret.

Oslo og Lillehammer, 11 september 2023

Audun Engelstad

Professor, film- og tv-vitenskap, AMEK

<https://www.inn.no/finn-en-ansatt/audun-engelstad.html>

Roel Puijk

Professor emeritus, film- og tv-vitenskap, AMEK

Tore Helseth

Professor emeritus, film- og tv-vitenskap, AMEK

Anne Lise With

Førstelektor, film- og tv-vitenskap, AMEK